

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 168. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1820_353A-txt-shoot-idm9002/facsimile.pdf (tilgået 30. juli 2024)

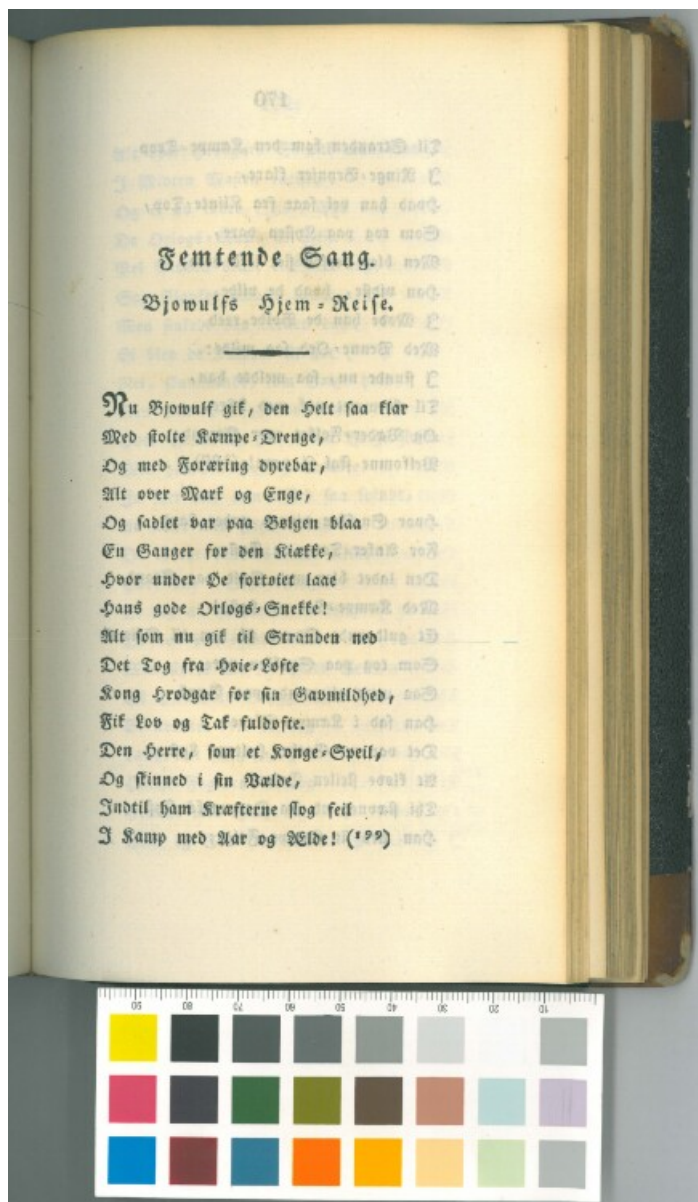
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

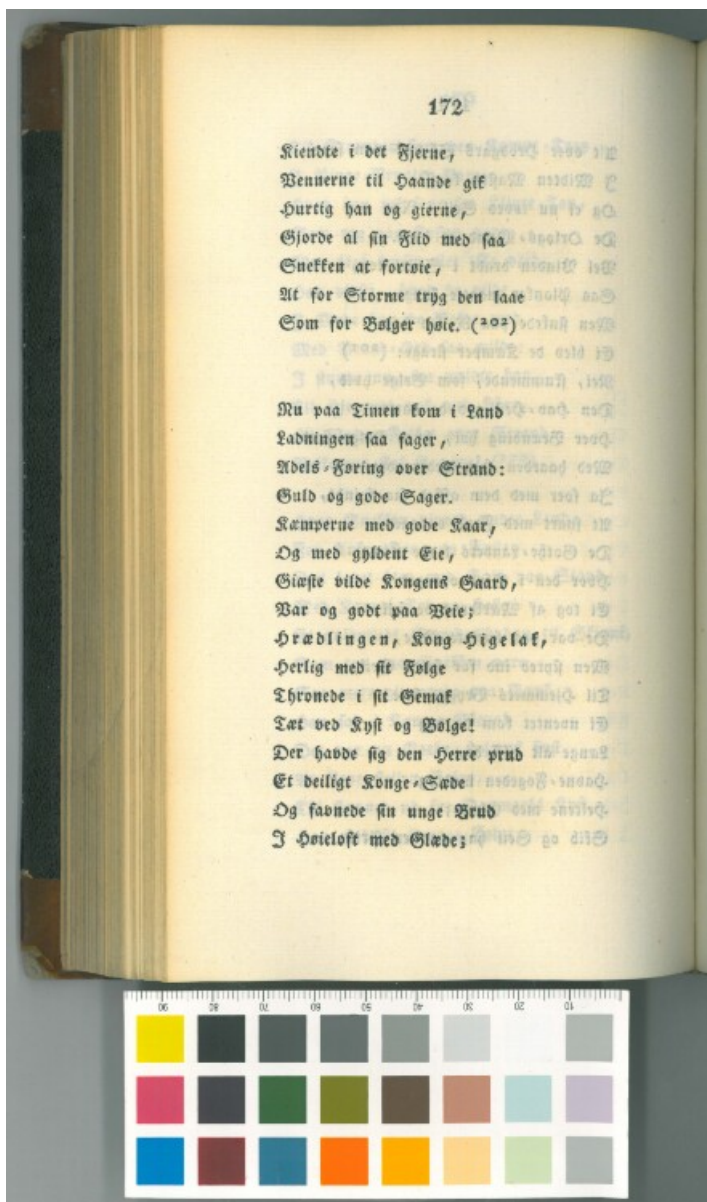
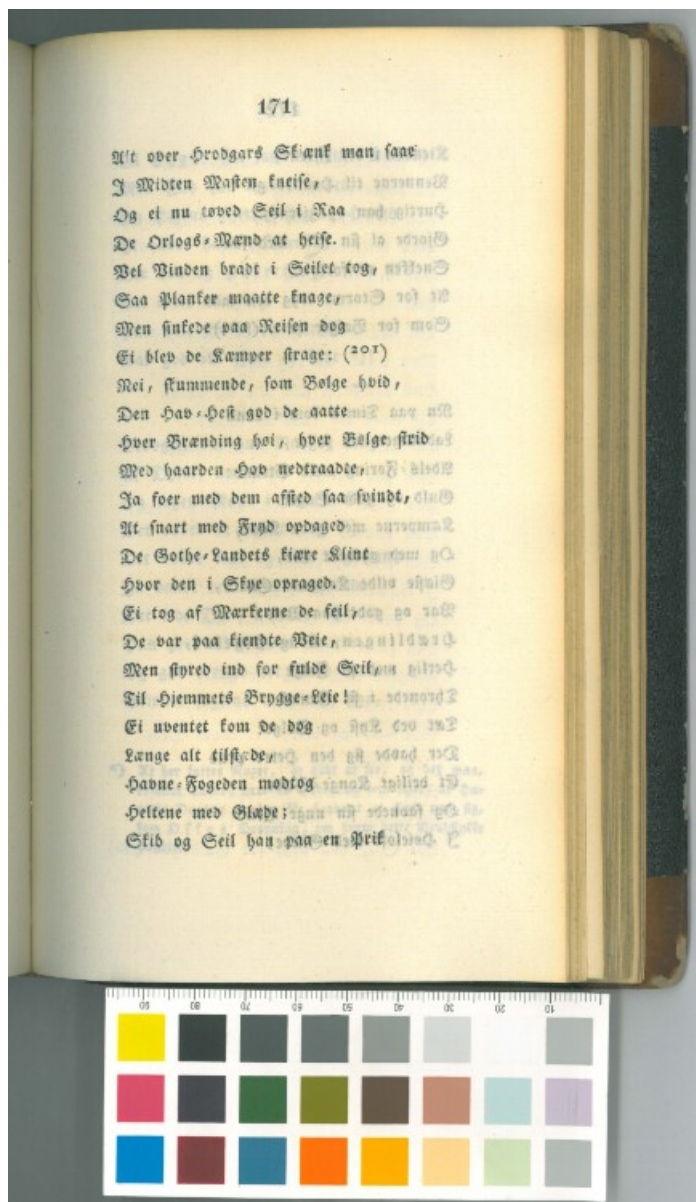
Nu den bedste Idels-Mand,
Kyste ham med Varme;
Ja sit Hjerter Kongen lod
Raade uden Hinder;
Lale i en Taare-Flod
Paa de gamle Kinder.
Neppe kunde, sølbergraa,
Han med Grund formode,
Skiondt det var hans Sjæls Attraa,
Meer at see den Gode,
Som dog fremfor alle nu
Lær han havde vundet,
Holde sig med ham i Hu
Inderlig forbundet;
Derfor Volgen i hans Byst
Siennembrod sit Hængsel,
Tolkede med Graadens Kæst,
Hjertets summe Længsel!! (198)





Til Stranden kom den Kæmpe, Troop
 I Ringe-Brynjer klare,
 Hvad han vel saae fra Klinte-Top,
 Som tog paa Kysten vare,
 Men blev derfor slet ikke vred,
 Han vidste, hvad de vilde,
 I Møde han de Bolde reed
 Med Venne-Ord saa milde:
 I kunde nu, saa meldte han,
 Til Hjemmet nok med Ere,
 Og Bøder-Folket over Strand
 Velkomne skal I være! (???)
 Hvor Snekken vipped under Land,
 For Anker-Loug og Kæste,
 Den laded blev med Guld paa Stand,
 Med Kæmpe-Tæt og Heste!
 Et guldrude Sværd fik han til Stienk,
 Som tog paa Snekken vare,
 Saa mere glimrende paa Bænk,
 Han sad i Kæmpe-Skare!
 Det var nu Gothe-Heltens Lyst,
 At klove steilen Bølge,
 Thi færdned ud fra Danmarks Kyst
 Han med sit Kæmpe-Følge;





Til Hggd: saa favr en Pisse:Daand,
 Med Glid han havde beilet,
 Og Pogens Herte, Pogens Haand
 Ei havde han forfeilet!
 Det Lov og Hæret's Daatter sit:
 Bel artet allerede,
 Hun vidt sin Alder overgik,
 Var god om Guld at bede *)!
 — — — — —
 Bevogtet var hun Nat og Dag,
 Af Dyret, maa man vide,
 Og ingen Mand i Kæmpe:Tag
 Det voved at bestride; (203)
 Det voved fiækt og bold dog hun,
 Ja handt med Knuder haarde
 Det fede Dyr, i samme Stund
 Hun greb til Karpens Kaarde,
 Og gav dermed det Hane:Saar;
 Skændt sagtens man maa sige,

*) At her sattes Roget, er godt at see, og det maa, islaant Andet, være en Overgang som sger, at Hæret's Daatter haube ikke saabant 'et Deb paa sig, som D f f a s' Dronning, om hvorn dette Brudstykke handter.



